

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Εγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1, 10)

Περίοδος Δ' - "Ετος ΚΓ" Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1246	Κυριακὴ τῶν Βαΐων (Ἰωάν. 12,1-18) 16 Ἀπριλίου 2006 πρῶτῃ	Συντάκτης † ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
---	---	---

Ὁ βασιλεὺς τῶν καρδιῶν

«Ὡσαννά, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου» (Ἰωάν. 12,13)

ΠΟΛΛΕΣ περιπτώσεις, ἀγαπητοί μου, ἀναφέρει ἡ ἱστορία καὶ ἡ σύγχρονη ζωὴ, ποὺ οἱ λαοὶ ἀναστενάζαν καὶ ἀναστενάζουν κάτω ἀπὸ τὴν διακυβέρνησι σκληρῶν βασιλέων καὶ στυγνῶν τυράννων. Εἶνε δὲ τραγικὴ εἰρωνεία, ἐκεῖνοι ποὺ ὑψώνουν κάποιον στὴν ἐξουσία, οἱ ἴδιοι ἔπειτα νὰ ὑποφέρουν ἀπὸ τὸν ἀπάνθρωπο τρόπο ποὺ αὐτὸς τοὺς διοικεῖ.

Σήμερα ὁμως, Κυριακὴ τῶν Βαΐων, τὸ εὐαγγέλιο ὁμιλεῖ γιὰ ἓναν **ἄλλο βασιλέα**, ποὺ δὲν ἔχει καμμία σχέσι μὲ τοὺς βασιλεῖς καὶ ἄρχοντας τῆς γῆς. Ἐκεῖνοι στηρίζουν τὴν ἐξουσία τους στὴν πίεσι καὶ τῇ βίᾳ, αὐτὸς στὴν ἀνοχὴ καὶ τὴν ὑπηρεσίᾳ· ἐκεῖνοι στηρίζονται στὴν κολακεία καὶ τὸ ψέμα, αὐτὸς στὴν εὐκρίνεια καὶ τὴν ἀλήθεια· ἐκεῖνοι στὴ δολοφονία καὶ τὴν ἀπάτη, αὐτὸς στὴν εὐθύτητα καὶ τὴν ἀγάπη.

Ὅλη τὸ ζωὴ αὐτὸ δείχνει. Ἰδιαιτέρως ὁμως τὰ γνωρίσματα αὐτὰ φαίνονται σήμερα, ποὺ ἔρχεται γιὰ τελευταία φορὰ στὴν πρωτεύουσα τοῦ Ἰσραὴλ, γιὰ νὰ κἀνὴ τὸ τελευταῖο πάσχα τῆς ἐπιγείου ζωῆς του, τὸ τελευταῖο Ἰουδαϊκὸ πάσχα, καὶ νὰ ἐγκαινιάσῃ τὸ δικό του πάσχα, τὸ **πάσχα τῆς Ἐκκλησίας** του.

* * *

Τὸ **πάσχα** ἦταν ἡ μεγαλυτέρα ἐορτὴ τῶν Ἰουδαίων. Τὴν ἡμέρα αὐτὴ οἱ Ἰουδαῖοι ἐώρταζαν μεγαλοπρεπῶς τὴν ἀπελευθέρωσί τους ἀπὸ τὴν τυραννία τῶν φαραῶ, τῶν βασιλέων τῆς Αἰγύπτου. Τὴ μεγάλη αὐτὴ ἐορτὴ τους θεωροῦσαν εὐτύχημα καὶ ἰδιαιτέρα εὐλογία τῆς οἰκογενείας τους, ἂν μπορούσαν νὰ τὴν ἐορτάσουν στὰ Ἱεροσόλυμα, ὅπου ἦταν καὶ ὁ ναὸς τοῦ Σολομῶντος. Γι' αὐτὸ τίς παραμονές τοῦ πάσχα χιλιάδες κόσμος, ἄντρες γυναῖκες καὶ παιδιά, μικροὶ καὶ μεγάλοι, ξεκινούσαν ἀπὸ τὰ διάφορα μέρη, σχηματίζαν καραβάνια καὶ κατέφθαναν στὴν ἱερὰ πόλι.

Ὅλος ὁ λαὸς, ποὺ προερχόταν ἀπὸ τὰ διάφορα μέρη τοῦ κόσμου —διότι ἀνέκαθεν οἱ Ἰουδαῖοι ἦταν διασκορπισμένοι παντοῦ πάνω στὴ γῆ—, ζοῦσε μὲ μιὰ ἐπιθυμία· ἤθελαν νὰ δοῦν τὸν Ἰησοῦν. Εἶχαν ἀκούσει πολλὰ γι' αὐτὸν καὶ εἶχαν ζωηρὸ ἐνδιαφέρον νὰ τὸν γνωρίσουν. Γι' αὐτὸ, μόλις ἀκούστηκε ἀπὸ στόμα σὲ στόμα **ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἔρχεται στὰ Ἱεροσόλυμα**, σείστηκε ὅλη ἡ πόλις καὶ ὅλοι βρέθηκαν ἐκεῖ. Ἐρχεται ἐκεῖνος, ποὺ ὅπου ἀγγίζει τὰ ἅγια του χέρια διώχνει κάθε λογῆς ἀσθένεια. Ἐρχεται ἐκεῖνος, ποὺ ἔδωσε τὸ φῶς στοὺς τυφλοὺς, τὰ πόδια στοὺς χωλοὺς, τὴν ὑγεία σὲ κάθε ἀσθενῆ. Ἐρχεται ἐκεῖνος, ποὺ μὲ μιὰ προσταγὴ του τὰ δαιμόνια φεύγουν μακριά. Ἐρχεται ἐκεῖνος, ποὺ μ' ἓνα λόγο του κάνει νὰ χορταίνουν χιλιάδες ἄνθρωποι. Ἐρχεται ἐκεῖνος, ποὺ ἡ διδασκαλία του εἶνε πιὸ γλυκεῖα κι ἀπ' τὸ μέλι. Ἐρχεται ἐκεῖνος, ποὺ καὶ τὸ θάνατο ἀκόμη νίκησε καὶ ἀνέστησε τὸ Λάζαρο. Ἐρχεται ὁ Διδάσκαλος, ἔρχεται ὁ Ἰατρός, ἔρχεται ὁ Σωτὴρ, ἔρχεται ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ.

Ὁ λαὸς εἶνε ἀσυγκράτητος. Βγαίνει γιὰ νὰ τὸν προῦπαντήσῃ. Τί κοσμοπλημμύρα, **τί ὑποδοχὴ ἦταν ἐκείνη!** Κανένα βασιλέα δὲν ὑποδέχθηκαν ποτὲ ἄνθρωποι μὲ τόσον ἐνθουσιασμὸ μὲ ὅσον ὑποδέχθηκαν οἱ Ἰουδαῖοι τὸν Χριστὸ τὴν ἡμέρα τῶν Βαΐων. Ἄλλοι ἄπλωναν κάτω τὰ ροῦχα τους, ἄλλοι ἔστρωναν τοὺς δρόμους μὲ κλαδιά, ἄλλοι κρατοῦσαν στὰ χέρια βᾶια καὶ κλαδιὰ ἐλιάς καὶ τὰ ἔσειαν. Καὶ ὅλοι ζητωκραύγαζαν καὶ ἔλεγαν· «Ὡσαννά, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ» (Ἰωάν. 12,13).

Ἄλλ' ὁ **Κύριος δὲν ξυπάζεται** ἀπ' αὐτὴ τὴν ὑποδοχὴ. Ἀτάραχος, γαλήνιος, πρᾶος ὅπως πάντοτε, ἀντιμετωπίζει τὴν πλημμύρα αὐτὴ τοῦ λαϊκοῦ ἐνθουσιασμοῦ. Τὸ πιὸ χαρακτηρι-

στικό εἶνε, ὅτι ὁ Ἰησοῦς μόλις ἀντίκρουσε τὴν πόλι «**ἐκλαυσε**» (Λουκ. 19,41). "Ὡ τὰ δάκρυα αὐτὰ τοῦ Ἰησοῦ, πόσο δὲ μᾶς διδάσκουν! Ὁ Ἰησοῦς ἐκλαυσε, διότι ὡς Θεὸς ποῦ εἶνε ἐγνώριζε, ὅτι ὕστερα ἀπὸ λίγα χρόνια τὰ Ἱεροσόλυμα, ἡ μεγάλη καὶ ἱερὰ πόλις, θὰ καταστραφῶν ἐκ θεμελίων. Οἱ δρόμοι, τὰ ὁμορφα σπίτια της, ὁ λαμπρὸς ναός, ὅλα θὰ γίνουν ἕνας σωρὸς λιθάρια, κ' ἐκεῖ ποῦ τώρα εἶνε χτισμένα τὰ μέγαρα θὰ ὀργώσῃ τὴ γῆ τὸ ἀλέτρι. Προβλέπει τὴν φοβερὰ καταστροφὴ τῆς ἀγίας πόλεως καὶ κλαίει. Κλαίει ἀκόμη, διότι ξέρει πὼς ὁ ἐνθουσιασμὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ εἶνε προσωρινός, ἐφήμερος, καὶ πολὺ γρήγορα θὰ ἐξατμισθῇ. Σήμερα φωνάζουν τὸ «**ὠσαννά**», ἀλλὰ ὕστερα ἀπὸ λίγες μέρες θὰ φωνάξουν τὸ «**Ἄρον ἄρον, σταύρωσον αὐτόν**» (Ἰωάν. 19,15). Σήμερα στρώνουν τὰ ρούχα τους, ἀλλ' αὔριο θὰ τὸν ὑβρίσουν καὶ θὰ τὸν ἐξευτελίσουν. Σήμερα τὸν ὑποδέχονται μὲ θάϊα, ἀλλ' αὔριο θὰ τὸν συλλάβουν μὲ ξύλα καὶ ῥόπαλα. Προβλέπει τὴ μεταβολὴ αὐτῆ τοῦ λαοῦ καὶ κλαίει· γιατί ὁ λαὸς αὐτὸς δὲν ἔχει σταθερὸς ἀρχές καὶ πεποιθήσεις, ἀλλὰ μοιάζει μ' ἕνα κύμα ποῦ ἡ κίνησί του ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἐκάστοτε πνοὴ τοῦ ἀνέμου.

* * *

Ὁ Ἰησοῦς ζητάει ἀποφασισμένους ἀκολουθούς ποῦ νὰ εἶνε συνειδητὰ ἀφωσιωμένοι σ' αὐτόν· δὲν θέλει φανατικούς ὀπαδοὺς καὶ νευρόσπαστα. Θέλει νὰ ἔχουν ἐπίγνωση καὶ βαθειὰ πεποίθησι· ὄχι ἐξωτερικὲς ἐκδηλώσεις, πομπῶδεις ὑποδοχές, εὐκολες ζητωκραυγὲς καὶ φτηνὰ χειροκροτήματα.

"Ἄς τὸ προσέξουμε πολὺ αὐτό. Διότι κ' ἐμεῖς ἐτοιμαζόμαστε νὰ ὑποδεχθοῦμε σήμερα τὸν Κύριο. Τὸ βράδυ ἡ Ἐκκλησία μας θὰ μᾶς καλέσῃ νὰ ψάλουμε «**Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός...**». "Ἐρχεται γιὰ νὰ εἰσέλθῃ ὄχι στὰ Ἱεροσόλυμα ἀλλὰ στὴν καρδιὰ κάθε πιστοῦ. Πῶς; Διὰ τοῦ μυστηρίου τῆς θείας κοινωνίας. "Ἐρχεται γιὰ νὰ μεταδώσῃ τὸ σῶμα καὶ αἷμα του σὲ κάθε Χριστιανό. "**Ἄς ἐξέλθουμε λοιπὸν νὰ τὸν προῦπαντήσουμε.** Ἀλλὰ πῶς θὰ τὸν προῦπαντήσουμε; "Ἄν ἦταν βασιλιάς, ἂν φοροῦσε κορώννα στὸ κεφάλι, ἂν καθόταν σὲ ἄμαξα πολυτελεῖ, ἂν εἶχε ὑπασπιστὰς καὶ ἀκολουθούς, θὰ τὸν ὑπεδέχοντο μὲ στρατιωτικὴ παράταξι, μὲ σημαῖες, μὲ φωνές καὶ ζητωκραυγές. Ἀλλ' ὄχι· ὁ Χριστὸς δὲν θέλει τέτοιες ἐπιδείξεις, ποῦ δὲν ἔχουν κανένα νόημα. Ζητεῖ νὰ τὸν ὑποδεχθοῦμε κατ' ἄλλο τρόπο. Πῶς θέλει νὰ τὸν ὑποδεχθοῦμε;

Εἶνε **ὁ ταπεινός**. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ τὸν ὑ-

ποδεχθοῦμε μὲ ταπείνωσι. "Ὅχι νὰ ρίξουμε στοὺς δρόμους τὰ φορέματά μας, ὅπως οἱ Ἰουδαῖοι, γιὰ νὰ περάσῃ ἀπὸ πάνω ὁ Χριστὸς· αὐτὸ εἶνε εὐκόλο. Τὸ δύσκολο εἶνε νὰ ρίξουμε κάτω τὸν ἐγωῖσμό μας. Ἡ ταπείνωσις εἶνε τὸ χρυσὸ χαλί, ποῦ ὅλοι μποροῦμε νὰ στρώσουμε γιὰ τὴν ὑποδοχὴ τοῦ Χριστοῦ. "Ὅσοι πολεμοῦν τὸν ἐγωῖσμό, ὅσοι ἀγωνίζονται νὰ εἶνε ταπεινοί, αὐτοὶ ὑποδέχονται μὲ τὸν καλύτερο τρόπο τὸ Χριστό. "Ἄν ὁ ἐγωῖσμός διώχῃ μακριὰ τὸ Χριστό, ἡ ταπείνωσις τὸν ἐλκύει καὶ τὸν φέρνει πολὺ κοντά.

Ὁ Χριστὸς ἀκόμη εἶνε **ὁ καθαρὸς καὶ ὁ ἅγιος!** Γι' αὐτὸ ὅσοι θέλουν νὰ ὑποδεχθοῦν τὸ Χριστό, ἄς φροντίσουν νὰ καθαρίσουν σῶμα καὶ ψυχὴ ἀπὸ κάθε μολυσμὸ τῆς ἁμαρτίας. "Ὅπως τῖς μυρωδιές, τὰ ἀρώματα, τὰ βάζουμε σὲ καθαρὰ δοχεῖα, ἔτσι καὶ τὸ οὐράνιο μύρο, τὸν Χριστό, πρέπει νὰ τὸνβάλουμε σὲ μέρος καθαρὸ. "Ὅχι σ' ἕνα σταῦλο, ἀλλὰ σ' ἕνα τόπο ποῦ ν' ἀστράφτῃ ἀπὸ καθαρότητα.

Ἡ καρδιά μας, μὲ ἄλλα λόγια, πρέπει νὰ καθαρισθῇ κατὰ τέτοιο τρόπο, ὥστε νὰ κατοικήσῃ μέσα ὁ Χριστὸς. Ἡ καρδιά μας! Ἰδοὺ, ἀγαπητοί μου, τὸ σαλόνι, στὸ ὁποῖο ὁ Κύριός μας περιμένει νὰ τὸν ὑποδεχθοῦμε καὶ νὰ τὸν φιλοξενήσουμε «**ἐρχόμενος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος**», καθὼς ἔρχεται νὰ πάθῃ μὲ τὴ θέλησί του γιὰ τὴ σωτηρία μας.

* * *

Ἀγαπητοί μου! Ἐάν σᾶς ἔλεγε κάποιος, ὅτι Ἀπόψε στὸ σπίτι σου θὰ ἔρθῃ νὰ μείνῃ ὁ βασιλιάς, θὰ τὸ θεωρούσατε αὐτὸ μιὰ μεγάλη τιμὴ, ἀλλὰ καὶ θὰ καταβάλλατε κάθε προσπάθεια καὶ θὰ κάνατε κάθε θυσία, ὥστε στὸ σπίτι σας νὰ εἶνε ὅλα καθαρὰ. Ἀλλὰ νά, ἐγὼ σήμερα μὲ τὰ φτωχὰ τοῦτα λόγια σᾶς μεταδίδω μιὰ πιὸ μεγάλη εἶδησι· σᾶς εἰδοποιῶ, ὅτι **ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς!** Θέλει νὰ μείνῃ - νὰ κατοικήσῃ στὴν καρδιὰ τοῦ καθενὸς ἀπὸ μᾶς.

"Ἄς βγοῦμε λοιπὸν νὰ προῦπαντήσουμε τὸν Κύριό μας. "Ἄς τὸν ὑποδεχθοῦμε ὄχι μὲ ψεύτικα ἀποθέματα ἐνθουσιασμοῦ, ποῦ σθῆνουν σὰν ρουκέττες. "Ὅχι. "Ἄς τὸν ὑποδεχθοῦμε μὲ τὸν τρόπο ποῦ τοῦ ἀρέσει, μὲ ταπείνωσι καὶ καθαρότητα. Καὶ μὲ εὐγνώμονα καρδιὰ ἄς τοῦ ποῦμε κ' ἐμεῖς τὸν δοξολογικὸ ὕμνο·

«**Ὡσαννά, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου**». Χριστέ, εἶσαι ὁ βασιλεὺς τῶν καρδιῶν μας. Σ' ἐσένα καὶ μόνο σ' ἐσένα ἀρμόζει δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

† ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος